

Η «ΓΝΩΣΤΗ ΘΡΗΣΚΕΙΑ»

της κ. Άννας Μπουρδάκου
 Άντιπροέδρου του Δ.Σ. της Π.Ε.Γ.

Η εταιρία «Σκοπιά» στο περιοδικό της «ΕΥ-ΠΝΑ» στις 22-2-'02, όπου έξιμνεϊ την Ελλάδα, ή όποία ύποστηρίξει τά θρησκευτικά δικαιώματα (σέ παλαιότερα έντυπά της τήν κατηγορούσε) κά-νει και αναφορά σέ άνωτερους άξιωματούχους, οι όποιοι «έχουν και φήμη δικαίων ανθρώπων» και τούς παρεχωρήθει τό κλειστό Γυμναστήριο στό Μαρούσι για τήν συνέλευσή τους στις 27 έως 29 Ιουλίου του 2001. Φυσικά δέν παραλείπει νά κατηγορεί και τήν Όρθόδοξη Έκκλησία για παρεμβάσεις και πιέσεις εκ μέρος του κλήρου, οι όποϊες όμως δέν απέδωσαν. Στην σελ. 11 γράφει

ότι τό Ύπουργείο Έθνικης Παιδείας και Θρησκευμάτων είχε άναγνωρίσει τούς «μάρτυρες του Ίεχωβά» ως γνωστή θρησκεία και παραθέτει τό Κυβερνητικό έγγραφο: «Οί Χριστιανοί Μάρτυρες του Ίεχωβά θεωρούνται από τή διοίκηση ως γνωστή θρησκεία... μέ όλες τίς έννομες συνέπειες πού άπορρέουν από τό γεγονός αυτό. Κατά τό άνωτέρω άρθρο του Συντάγματος προστατεύονται ως στοιχεία τής έλευθερίας τής θρησκευτικής τους συνείδησης, ή έλευθερία τής λατρείας τους, ό τρόπος και τά μέσα έκφρασης τής λατρείας και ή έλεύθερη έπιλογή τους ως προς τόν τρόπο διοίκησης και

έξωτερικού, σχηματίζονται ούρές στον τάφο του όνομαζόμενου «μαύρου πάπα» του σατανισμού Άντον Λαβέι, ιδρυτού τής «σατανιστικής Έκκλησίας» στις Η.Π.Α. για νά «προσκυνήσουν» και νά διαβάσουν τή φρικτή έπιγραφή, πού ζήτησε νά του γράψουν: «Μετανοιώνω μόνο για τίς καλές μου πράξεις».

Η κατάσταση είναι τραγική. Σήμερα εκατομμύρια παιδιά σ' όλο τόν κόσμο διαβάζουν βιβλία σατανιστικού περιεχομένου, παρακολουθούν άνάλογες ταινίες, παίζουν διαβολικά έπιτραπέζια παιχνίδια ή περνούν ώρες πολλές μόνοι τους στό διαδίκτυο, άναζητώντας σατανιστικές ιστοσελίδες. Οί «άγγελίες» πού καταχωρούνται στις «σελίδες» του internet είναι τόσο άποτρόπαιες και άνατριχαστικές πού γεννούν τήν άπορία και τήν άνησυχία, γιατί δέν ύπάρχει κανείς νά έλέξει αυτά τά πράγματα; Αιτή ή άνεξέλεγκτη «πορεία» στην ένασχόληση και «λατρεία» του Σατανά οδηγεί σίγουρα σέ άλλες άνεξέλεγκτες καταστάσεις και σέ κάποιο «όδυνηρό ξύπνημα» κατόπιν έορτης.

Η πανδημία μάλιστα πού έχει ένσκύψει τελευταία και πού όνομάστηκε «ποτερομανία», και ή όποία «έξαπλώθηκε» μέ τήν άνοχή, τή συμπόρευση ή και τήν προτροπή γονέων και εκπαιδευτικών στην άνάγνωση των βιβλίων τής Τζόαν Κ.

Ρούλινγκ και στή παρακολούθηση των σχετικων ταινιών, έχει «έπιδαρύνει» άπελπιστικά τήν όλη κατάσταση.

Οί νέοι πού έχουν έμπλακειϊ σέ τέτοιου είδους περιπέτειες και ήδονίζονται από τόν κόσμο τής μαγείας και του άποκρυφισμού θά καταφύγουν για νά έπιτύχουν «έξαγνισμό» ή νά έξιμνίσουν τόν «άρχοντα τής γής», ή ν' άποκτήσουν «δύναμη» ή νά βρεθούν σέ «άλλη διάσταση»... στή διάπραξη έγκλημάτων σέ άλλους ή στον έαυτό τους. Και τότε θά αναλυθοΰμε σέ κροκοδείλια δάκρυα και σέ άνεπίτρεπτους άφορισμούς.

Άς συνέλθουμε λοιπόν όλοι μας, Πολιτεία και λαός, πριν πάμε όλοι «κατά διαβόλου». Κύριε έλέησον.

Υ.Γ.: Πολλοί μās λένε: «Γιατί άνησχεΐτε τόσο μέ τίς αιρέσεις και τίς ομάδες. Στο τέλος νικητής κατά του διαβόλου και των όργάνων του θά είναι ό Χριστός και ή Έκκλησία Του».

Δέν πρέπει όμως νά ξεχνοΰμε, άγαπητοί μας φίλοι, ότι χάνονται ψυχές, πολλές ψυχές και γι' αυτές τίς ψυχές έχυσε τό αίμα Του στή γη ό Κύριός μας. Η άγωνία Του γι' αυτές τίς ψυχές πρέπει νά γίνει και δική μας άγωνία.

οργάνωσης κάθε εκκλησίας ή μάλλον - ευρύτερα - κάθε θρησκευτικής συσσωμάτωσης... Η προστασία αυτή σαφώς εκτείνεται και στον περιβάλλοντα χώρο και χώρο διοίκησης ή των εγκαταστάσεων στο Μαρούσι (τό γραφείο τμήματος των Μαρτύρων του Ίεχωβά) χώρο ιερό και καθαγιασμένο, αφιερωμένο στη λατρεία του Θεού. Αυτές οι εγκαταστάσεις αποκαλούνται **Μπέθελ**, δηλαδή **"Οίκος Θεού"** » (οι υπογραμμίσεις δικές μας).

Γιά να μὴν ἀδικηθεῖ ἡ γνωστή ἐταιρεία θά γίνεῖ ἀναφορὰ στὰ πλέον σημαντικά της «δόγματα» ἀπό τὴν ἀρχὴ τῆς ἰδρύσεως της σάν σωματείου, τὸ 1884, ἀπὸ τὸν Κάρολο Ρῶσσελ, ὁ ὁποῖος στὴ ἀρχὴ ἔκαμε μιὰ ἰδιωτικὴ ἐπιχείρηση («**Σκοπιὰ**» **1955 σελ. 193**), πού ἀργότερα μεταβλήθηκε σὲ Ἀνώνυμη Ἐταιρεία μὲ κύριο μέτοχο τὸν ἴδιο τὸν Κ. Ρῶσσελ καὶ μὲ τίτλο Φυλλαδικὴ Ἐταιρεία Σκοπιὰ τῆς Σιών (Inc), ὅπως διαβάζουμε στὶς δύο σφρα-

SIEGEL DER GESELLSCHAFT, 1884

SIEGEL DER GESELLSCHAFT, 1956

Ἡ σφραγίδα τῆς «Σκοπιᾶς» τὸ 1884 καὶ τὸ 1956.

Ἀπὸ τὸ βιβλίο τοῦ μακαριστοῦ π. Ἀντωνίου Ἀλεβιζοπούλου «Ἡ λατρεία τῆς Σκοπιᾶς», τομ. Α' σελ. 14.

γίδες τῆς Σκοπιᾶς (ἡ μία ἔχει ἡμερομηνία 13 Δεκεμβρίου καὶ ἡ ἄλλη 15 Δεκεμβρίου). Ἕνα παράδειγμα τῆς ἀξιοπιστίας τῆς ἐταιρείας.

Πέραν ὅμως τῶν περιπετειῶν καὶ τῶν διαπλοκῶν κατὰ τὴν ἱστορικὴ διαδρομὴ τῆς ἐταιρείας, εἶναι ἀνάγκη νὰ ἀσχοληθοῦμε μὲ τὸ «θρησκευτικό» τομέα, ὥστε νὰ γίνουν γνωστά τὰ διδάγματα τῆς γνωστῆς «θρησκείας».

Κατ' ἀρχὴν ἡ λέξη καὶ μόνο **θρησκεία** ἦταν ἀπορριπτέα ἀπὸ τὴν ἐταιρεία μετὰ βδελυγμίας. Γράφει σχετικὰ γιὰ τὸ θέμα:

-1930 «Ἐχθροί» σελ. 102: «Ἡ θρησκεία εἶναι εἰς ἅμεσον ἀντίθεσιν πρὸς τὰς ἐντολάς τοῦ Θεοῦ καὶ εἶναι διαβολικὴ καὶ συνεπῶς εἶναι ἐκ τῶν μεγαλύτερων ἐχθρῶν τοῦ ἀνθρώπου καὶ βδέλυγμα».

-1936 «Πλούτη» σελ. 101: «Ἡ θρησκεία εἶναι ἀναπόσπαστο μέρος τῆς ὀργανώσεως τοῦ Σατανᾶ. Ἀπὸ τοῦ καιροῦ τοῦ Νεβρώδ ὁ διάβολος

μετεχειρίσθη τὴν θρησκεία γιὰ νὰ ὀνειδίσει τὸ ὄνομα τοῦ Ίεχωβά Θεοῦ»

Βέβαια ἐκεῖνο πού χαρακτηρίζει τὴν ἐταιρεία εἶναι ἡ συνεχὴς ἀλλαγὴ «δογμάτων», πρᾶγμα πού δὲν συνάδει μὲ κάθε «γνωστὴ θρησκεία». Ἔχουμε ἤδη ἀσχοληθεῖ μὲ τὸ τί ἔχει διακηρύξει κατὰ διαστήματα γιὰ τὸν Ἰησοῦ Χριστό. Ὅτι ἔχει π.χ. θεϊκὴς ιδιότητες, ἀλλὰ δὲν εἶναι ὁ Θεός. Ὅτι εἶναι βασιλεύς, ἀλλὰ δὲν βασιλεύει μόνος του, ἀλλὰ ἔχει καὶ 144.000 συμβασιλεῖς καὶ μάλιστα εἶναι βασιλεῖς 1.000 κατὰ γράμμα ἐτῶν. Ὅτι ἔχει προθεσμία λήξεως ἢ βασιλεία Του κ.ο.κ.

Ἄς ἔλθωμε ὅμως σὲ ἓνα πολὺ βασικὸ δόγμα τῆς χριστιανικῆς μας πίστεως. Στὸ δόγμα περὶ Ἁγίας Τριάδος καὶ Ἁγίου Πνεύματος, γιατί σίγουρα δὲν μπορεῖ νὰ ὀνομάζεται ἢ νὰ χαρακτηρίζεται κάποιος χριστιανός, ὅπως γράφει τὸ ἔγγραφο τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, ἂν δὲν πιστεύει στὴν Ἁγία Τριάδα. Νὰ λοιπὸν τί γράφει ἢ «Σκοπιὰ» γιὰ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα:

-1917 «Τετελεσμένον Μυστήριον» σελ. 67: «Ἀναγνωρίζομεν ὅτι ἡ προσωπικότης τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἶναι ὁ Πατήρ καὶ ὁ Υἱός, ὅτι τὸ Ἅγιον Πνεῦμα ἐκπορεύεται ἐξ ἀμφοτέρων...».

-1936 «Πλούτη» σελ. 197: «Ἡ λέξις πνεῦμα δὲν σημαίνει ὄν ἢ πρόσωπον ἢ πλάσμα, ἀλλὰ τὴν δύναμιν τοῦ Ίεχωβά Θεοῦ».

-1976 «Τὸ Ἅγιον Πνεῦμα ἢ δύναμις» σελ. 12: «Στὴν Ἑβραϊκὴ πνεῦμα σημαίνει ρουάχ, ὅμως οἱ Ἄγγλοι μεταφραστές τὸ ἀποδίδουν ὡς φύσημα, πνοή, θύελλα, ἄνεμο, ἐνεργὸ δύναμη, καθὼς καὶ πνεῦμα».

-1982 «Μπορεῖτε νὰ ζητε...» σελ. 37: «Τὸ Ἅγιον Πνεῦμα δὲν εἶναι Θεός, δὲν εἶναι Πρόσωπο εἶναι ἀπλῶς ἢ ἀπρόσωπη δύναμις τοῦ Ίεχωβά ὅπως ὁ ἠλεκτρισμός ἐνός ἐργοστασίου ἠλεκτρικῆς ἐνέργειας... ».

Ἡ Ἁγία Γραφή ὅμως μᾶς ἀποκαλύπτει ὅτι τὸ Ἅγιον Πνεῦμα εἶναι Θεός, εἶναι πρόσωπο, ἔχει Ἐγώ, ἔχει βούληση, ἔχει δηλ. ὅ,τι χαρακτηρίζει μιὰ ἐνσυνείδητη ὑπόσταση. Πλήθος εἶναι τὰ ἐδάφια στὴν Ἁγία Γραφή ὅπου γίνεται φανερό ὅτι τὸ Ἅγιον Πνεῦμα εἶναι πρόσωπο.

Ἄν κάποιος τοποθετήσει τὸ δάκτυλό του μέσα σὲ μιὰ μπρίζα ἢ σὲ ἓνα καλώδιο πού γράφει τὰ χαρακτηριστικὰ «κίνδυνος-θάνατος», θά καεῖ, θά πάθει ἠλεκτροπληξία χωρὶς διάκριση. Ὅμως

το Ἅγιον Πνεῦμα ὅπως διαβάζομε στήν πρὸς **Ρωμαίους η΄ 26**, ικετεύει ὑπὲρ ἡμῶν καὶ μάλιστα μὲ στεναγμούς: «... ἐπειδὴ τό τί νά προσευχηθῶμεν ὡς πρέπει, δέν ἐξεύρομεν, ἀλλ' αὐτό τό Πνεῦμα **ικετεύει ὑπὲρ ἡμῶν διὰ στεναγμῶν ἀλαλήτων**». Ἰκετεύουν καί προσεύχονται τά ΠΡΟΣΩΠΑ καί ὄχι οἱ δυνάμεις τῆς φύσεως. Τί προσευχή καί ικεσία νά κάνει ὁ ἠλεκτρισμός ἢ ὁ ἄνεμος τῆς «Σκοπιᾶς»; Ποιά σχέση μποροῦν νά ἔχουν τά παραδείγματα τῆς «Σκοπιᾶς» περὶ «ἠλεκτρισμοῦ» καί «θύελλας» κ.λ.π. μέ τήν διδασκαλία τῆς Ἁγίας Γραφῆς περὶ Ἁγίου Πνεύματος;

- Στή **«Σκοπιᾶ», 15-2-98, σελ. 13** διαβάζομε: «Ὅποιος ἔχει γεννηθεῖ ἀπό τόν Θεό δέν ἐμμένει στήν ἁμαρτία, ἐπειδὴ τό **ἀναπαραγωγικό σπέρμα Του** (τοῦ Ἰεχωβά) παραμένει σέ αὐτόν καί αὐτός δέν μπορεῖ νά ἁμαρτάνει ἐπειδὴ ἔχει γεννηθεῖ ἀπό τόν Θεό. Αὐτό τό **ἀναπαραγωγικό σπέρμα** εἶναι τό ἅγιον πνεῦμα τοῦ Θεοῦ».

Ὅλες αὐτές οἱ διδασκαλίες καί δοξασίες τῆς ἐταιρίας, οἱ ἀλλοπρόσαλλες, εἶναι ἀντιγραφικές καί βλάσφημες διότι ἡ ἐταιρία ἀδιαφορεῖ γιά τά λόγια τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ στό **Ματθ. ιβ΄ 32**: «**Καί ὅστις εἶπη λόγον κατά τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, θέλει συγχωρηθῆ εἰς αὐτόν ὅστις ὅμως εἶπη κατά τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου, δέν θέλει συγχωρηθῆ εἰς αὐτόν, οὔτε ἐν τούτῳ τῷ αἰῶνι, οὔτε ἐν τῷ μέλλοντι**». Αὐτά εἶναι τά λόγια τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ πού ἀφοροῦν στήν συμπεριφορά τῶν ἀνθρώπων ὡς πρὸς τό πρόσωπο τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, διότι δέν θά ἦταν ἀσυγχώρητη καί θανάσιμη ἁμαρτία ἡ βλασφημία ἐναντίον τοῦ ἀνέμου, τῆς θύελλας ἢ τοῦ ἠλεκτρισμοῦ, ὅπως κηρύττει ἡ Σκοπιᾶ. Ἡ βλασφημία ἀπευθύνεται σέ πρόσωπο.

Ἄλλά μέ τό προσφιλές «ζωηρότερον φῶς» πού ἐπικαλεῖται ἡ «Σκοπιᾶ» βλέπουμε νά ἀλλάζει τή διδασκαλία της καί σέ ἄλλα θέματα, ὅπως π.χ. στό θέμα περὶ Σταυροῦ. Ἄς δοῦμε μερικά παραδείγματα:

-**1956 «Σκοπιᾶ» σελ. 125**: «**Στό 1918 ἡ Σκοπιᾶ ὑπέστη "πύρινο καθαρισμό"** καί ἀπαλάχθηκε ἀπό ἐσφαλμένες διδασκαλίες. Μία ἀπό αὐτές ἦταν καί ἡ τιμὴ τοῦ Σταυροῦ».

-**1968 «Σκοπιᾶ» σελ. 439**: «**Οἱ ἀληθινοὶ Χριστιανοὶ οὐδέποτε ἐσεβάστησαν τόν σταυρό ἢ τόν ἐθεώρησαν ὡς σύμβολον τῆς ἀληθοῦς Χριστιανοσύνης**».

-**1992 «Σκοπιᾶ» 15-11-'92 σελ. 7**: «**Ἡ Ἁγία Γραφή δείχνει ὅτι ὁ Ἰησοῦς δέν ἐκτελέστηκε σέ ἓνα σταυρό ὅπως τόν γνωρίζομε σήμερα ἀλλά ἀπεναντίας σέ ἓνα πάσσαλον... Συνεπῶς ὁ σταυρός ποτε δέν ἀντιπροσώπευε τήν ἀληθινή Χριστιανοσύνη**».

-**1995 «Σκοπιᾶ» 15-5-'95 σελ. 20**: «**Ἐπί πολλά χρόνια οἱ Σπουδαστές τῆς Γραφῆς ἔδιδαν ἐξέχουσα θέση στόν σταυρό ὡς σύμβολο τῆς Χριστιανοσύνης. Μάλιστα φοροῦσαν ὡς κόσμημα μία καρφίτσα πού ἀπεικόνιζε ἓνα σταυρό καί ἓνα στέμμα... Ἐπί δεκαετίες αὐτό τό σύμβολο ἐμφανιζόταν ἐπίσης στό ἐξώφυλλο τοῦ περιοδικοῦ Σκοπιᾶ**».

-**1936 «Πλούτη»**: «... κατέστησε σαφές ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστός δέν ἐκτελέστηκε πάνω σέ σταυρό, ἀλλά πάνω σέ ἓνα ὄρθιο πάσσαλο ἢ ξύλο. Ἀντί νά εἰδωλοποιεῖται τό ὄργανο πάνω στό ὁποῖο κρεμάστηκε ὁ Ἰησοῦς πρέπει νά ἀντιμετωπίζεται μέ ἀποστροφή». Προηγούμενος ὅμως ἔγραφε τά ἀντίθετα.

-**1921 «Κιθάρα τοῦ Θεοῦ» σελ. 158**: «**Ἡ ἀπολυτρωτική τιμὴ ἐπρομηθεύθη ἐπὶ τοῦ σταυροῦ. Ὁ σταυρός τοῦ Χριστοῦ εἶναι ὁ μέγας ἄξων τῆς θείας τῶν πραγμάτων διατάξεως, ἀπό τοῦ ὁποῖου ἀκτινοβολοῦσιν αἱ ἐλπίδες τῶν ἀνθρώπων**».

Ὅτι ἡ «Σκοπιᾶ» ψεύδεται εἶναι φανερό, ὅμως νοθεύει ἀκόμη καί τήν ἱστορία της, αὐτὴ ἢ δῆθεν γνωστὴ «θρησκεία». Τό 1918 ὑπέστη «πύρινο καθαρισμό» διατείνεται, ὅμως ὅτι ἕως τό 1931 στό ἐξώφυλλο τῆς «Σκοπιᾶς» ὑπῆρχε ὁ Σταυρός, ὅπως καί στό βιβλίον τοῦ Ρόδερφορντ.

Εἶναι τελικὰ σοβαρὴ αὐτὴ ἡ ἐταιρία; Μπορεῖ νά θεωρηθεῖ «γνωστὴ θρησκεία»; Ὁ Σταυρός ἀπό μέγας ἄξων καί ἀπολυτρωτικὴ τιμὴ, γίνεται ἀντικείμενο ἀποστροφῆς; Ὅχι μόνον καθαρισμός δέν ἔγινε, ἀλλά συνεχίζεται ἡ τακτικὴ τῶν ἀσταθειῶν στίς δοξασίες της. Δέν διστάζει μάλιστα ἡ «Σκοπιᾶ» στό βιβλίον πού ἔχει ἐκδόσει καί τό ὁποῖο ὀνομάζει Ἁγία Γραφή νά διαστρεβλώνει τά χωρία πού τήν ἐνοχλοῦν, ὅπως π.χ. στό θέμα περὶ Σταυροῦ. Ἀναφέρουμε ἓνα μόνον παράδειγμα ἀπό τό **Ἰωάνν. ιθ΄ 15**: «**Οἱ δέ ἐκραύγασαν ἄρον, ἄρον σταύρωσον αὐτόν**», τό βιβλίον τῆς ἐταιρίας γράφει: «**Ὅσοσο αὐτοὶ φώναξαν πάρε τον πάρε τον κρέμασε τον στό ξύλο**».

Ποιοὶ εἶναι ὅμως γιά τήν «Σκοπιᾶ» ἐκείνοι πρὸς τοὺς ὁποίους ἀπευθύνεται γιά νά ἀναγνωρισθεῖ ὡς «γνωστὴ θρησκεία»; Ἄς δοῦμε μερικά παραδείγματα:

-1984 «Σκοπιά» 15-1-'84 σελ. 29: Ἐδῶ ἡ ἑταιρία παρουσιάζει τόν στρατό τοῦ διαδόλου πού θά παραταχθεῖ κατά τήν μάχη τήν μεγάλη: «*Ἡ ὀργάνωση τοῦ διαδόλου ἀποτελεῖται ἀπό τήν διεφθαρμένη θρησκεία, τούς πολιτικούς καί τό ἐμπόριον... ὁ Σατανάς ὀδηγεῖ τόν μέγα στρατό του, γιά νά ἀντιπαραταχθεῖ στά στρατεύματα τοῦ Ἰεχωβά*». Ποιοί τόν ἀποτελοῦν;

- Προφητεία σελ. 284: «*εἰς τήν πρωτοποριάν βαίνουν οἱ βασιλεῖς, οἱ πρίγκιπες, οἱ πρόεδροι, οἱ κυβερνήται καί οἱ Δικαστικοί καί τό προσωπικόν τῶν μεγάλων δικαστικῶν συστημάτων αἱ βουλαί, αἱ γερουσίαι καί ὅλοι οἱ σχετιζόμενοι μέ τήν πολιτικήν μηχανή τοῦ κόσμου... οἱ ποντίφικες, οἱ ἐπίσκοποι, οἱ καρδινάλιοι, οἱ ἱερεῖς, οἱ ραββῖνοι, οἱ διδάκτορες τῆς θεολογίας οἱ πανοσιολογιάται καί ὅλος ὁ ἄλλος κλήρος*».

- Σελ. 285: «*Εἰς τήν γραμμή εὐρίσκονται ἰδιοκτῆται καί ἐκδόται μεγάλων περιοδικῶν*».

- Σελ. 286, 287: «*ὑπάρχουν ἀκόμη μεγάλα πλήθη... πού ἐπηρεάζονται ἀπό τήν ὀργάνωση τοῦ διαδόλου. Εἰς αὐτά περιλαμβάνονται οἱ ὀδηγοί αὐτοκινήτων, τά νοσοκομειακά σώματα..... οἱ ἰατροί καί οἱ νοσοκόμοι... Τέλος ὑπεράνω καί πάσης τῆς ὀρατῆς αὐτῆς ὀργανώσεως ἀόρατος εἰς ὅλους ἐπιδαίνει ὁ Διάβολος*».

Βάσει λοιπόν τῶν πληροφοριῶν αὐτῶν οἱ ὀπαδοί τῆς «Σκοπιᾶς» οὔτε σέ αὐτοκίνητα πρέπει νά ἐπιδαίνουν, οὔτε τούς ἰατρούς νά ἐπισκέπτονται καί οὔτε σέ νοσοκομεῖα νά νοσηλεύονται, ἀφοῦ οἱ νοσοκόμοι ἀνήκουν στό στρατόπεδο τοῦ Διαδόλου, γιά νά μήν μολύνονται ἀπό τούς σατανικούς ἰατρούς καί νοσοκόμους. Φυσικά τίποτα ἀπό ὅλα αὐτά δέν γίνεται. Ὅλα τά μέσα τά χρησιμοποιοῦν ὅταν ἔχουν ἀνάγκη. Τό ἔχομε ξαναπεῖ, ὀλίγον ἁμαρτία, ἀφοῦ ὑπάρχει συμφέρον, δέν βλάπτει.

Παρ' ὅλα ὅσα γράφουν γιά σατανικούς δικαστές τρέχουν μετά μεγάλης δικομανίας σ' αὐτούς καί εἶναι εὐτυχεῖς ὅταν οἱ ἀποφάσεις τῶν δικαστηρίων τούς εὐνοοῦν. Καί τό κυριώτερον, ζητοῦν νά ἀναγνωρίζονται σάν «γνωστή θρησκεία» ἀπό τίς κυβερνήσεις τοῦ παρόντος σατανικοῦ κόσμου, οἱ ὁποῖες ὅμως θά καταστραφοῦν μαζί του.

Ἐντύπωση προξενεῖ γιατί εἶναι ἐκτός τοῦ στρατοῦ τοῦ Σατανᾶ οἱ ἐφορίες καί οἱ ἐφοριακοί. Ἴσως γιατί αὐτό ἐξυπηρετεῖ τά συμφέροντα

τῆς ἑταιρίας στόν γήινο παράδεισο πού ὑπόσχεται στους ὀπαδούς της κατά τήν Χιλιετία. Ἐκεῖ «οἱ ἀνεστημένοι», ὅπως γράφει στό βιβλίο της «**Κυβέρνησεις**» σελ. 341-345: «*θά πληρώνουν μικρό ἐλάχιστο φόρο... Ὅλος ὁ πλοῦτος καί ὅλη ἡ δύναμις εἰς τάς χεῖρας τοῦ δικαίου Κυβερνήτου, θά χρησιμοποιηθῇ γιά τήν γενική εὐτυχία*».

Στόν Παράδεισο λοιπόν τόν σαρκικό καί γήινο πού ὑπόσχεται ἡ ἑταιρία, ὅπου θά ἀπολαμβάνουν ὅσοι ἀναστηθοῦν τίς ἄφθονες τροφές καί τά ὠραῖα οἰκήματα, θά ὑπάρχει καί φοροεισπράκτορας: ὁ δίκαιος Κυβερνήτης τόν ὁποῖον δέν ὀνομάζει ἡ ἑταιρία. Ποιός ἄραγε θά εἶναι αὐτός; Ὁ Ἰεχωβά Πατέρας; Ἀλλά αὐτός εἶναι ἀμετακίνητος στόν θρόνο του στόν οὐρανό, ἔτσι τόν θέλει ἡ ἑταιρία. Μήπως ἐννοεῖ τόν Ἰησοῦ Χριστό; Ἀλλά αὐτό εἶναι ἀδύνατον διότι δέν θά εἶναι ὁ μόνος Κυβερνήτης, ἀφοῦ θά ἔχει μαζί του 144.000 συγκυβερνήτες καί συμβασιλεῖς. Τότε ποιός ἀπομένει; Ἀσφαλῶς οἱ ἄρχοντες τῆς ἑταιρίας ἐπὶ τῆς γῆς.

Αὐτά εἶναι μερικά ἀπό τά **γνωστά** τῆς «γνωστῆς θρησκείας». Ἡ Ἁγία Γραφή ὅμως ἄλλα κηρύττει διά στόματος Ἰησοῦ Χριστοῦ πρὸς τούς Σαδδουκαίους, **Λουκά κ' 35, 36:** «οἱ δέ καταξιωθέντες νά ἀπολαύσωσιν ἐκεῖνον τόν αἰῶνα καί τήν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν, οὔτε νυμφεύουσιν, οὔτε νυμφεύονται· διότι οὔτε νά ἀποθάνωσι πλέον δύνανται· ἐπειδή εἶναι ἰσάγγελοι· καί εἶναι υἱοί τοῦ Θεοῦ, ὄντες υἱοί τῆς ἀναστάσεως». Ὁ δέ ἀπόστολος Παῦλος στήν **Α' Κορινθ. στ' 13** λέει: «*Τά φαγητά εἶναι διά τήν κοιλίαν καί ἡ κοιλία διά τά φαγητά· πλὴν ὁ Θεός καί ταῦτα καί ταῦτα θέλει καταργήσει*».

Μέ εὐθύνη καί καθήκον, ἀλλά περισσότερο ἀπό ἀγάπη, ἐκτίθενται αὐτές οἱ κατά καιρούς διδαχές τῆς θεωρούμενης ὡς «γνωστῆς θρησκείας», ἡ ὁποία οὔτε «**γνωστή**» εἶναι, οὔτε «**χριστιανική**» μπορεῖ νά ὀνομάζεται. Τά συμπεράσματα ἄς ἐξαχθοῦν ἀπό ἐκεῖνους πού παίρνουν στά σοβαρά τούς ἰσχυρισμούς τῆς «Σκοπιᾶς» καί τῆς ἀναγνωρίζουν ιδιότητες πού δέν ἔχει. Οἱ ὀπαδοί της καί ὅσοι ἀκούουν τούς «μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά» κατά τό περίφημο «ἔργο» τους ἄς ἐπιλέξουν ἂν θέλουν νά πιστεύουν ὅπως ἡ γνωστή μετοχική ἑταιρία διακηρύττει ἢ ὅπως διδάσκει ἡ Ἁγία Γραφή.